

Истории за кръщения

„Пионер е човек, който пръв прави нещо“ – каза Мама.

От Ноел Ламбърт Барус
(По истинска история)
Тази история се случила в САЩ.

Мери се въртеше пред огледалото и се любуваше на бялата си рокля. Беше същата рокля, с която майка ѝ е била облечена за своето кръщение. Прабабата на Мери, Марлус, я беше прекроила, за да е по мярка на Мери. Сега Мери можеше да я носи на своето кръщение!

„Прекрасна си!“ Мама хвана Мери за ръката и я завъртя отново.

Мери се засмя. „Мога ли да я нося през целия ден?“

„Нека я запазим за твоето кръщение, за да остане хубава и чиста, става ли?“ – каза Мама.

„Добре“. Мери щеше да бъде кръстена, когато навърши осем години, и от известно време се подготвяше. Тя посещаваше Неделното училище за деца, четеше Писанията и дори присъстваше на кръщенията на приятелите си. Но рожденият ѝ ден изглеждаше толкова далеч!

Мери се гушна с Мама на дивана. „Мамо, на колко години беше, когато беше кръстена?“

„Бях на 16“.

„Еха! Защо си чакала толкова дълго?“

Мама силно прегърна Мери. „Защото дотогава не знаех за възстановената Църква на Исус Христос. Но започнах да ходя на дейности на Църквата с някои мои приятели. И колкото повече научавах, толкова повече исках да бъда кръстена!“

„Защо?“ – попита Мери.

„Защото исках да имам вечно семейство“. Мама посочи към снимката на храма, окачена над тях. „Научих, че някой ден мога да бъда запечатана в храм за семейството си завинаги. Да имам вечно семейство бе моята мечта. И кръщението бе първата стъпка! Сега мечтата ми се сбъдва“.

Мери се усмихна. „Ти имаш Татко, Малори и бебето Маева! И мен също, разбира се“.

„Да, разбира се. И баба Анджела“.

„Баба заедно с теб ли беше кръстена?“

„Тя изчака няколко години. Но винаги, когато пътувахме близо до храмове, обичахме да спираме и да ги разглеждаме“.

Мери си представи как Мама и Баба разглеждат храмове заедно. „А Татко? Колко годишен е бил, когато е бил кръстен?“

„Той е бил на 11 години“.

„И тогава е живеел в Бразилия?“

„Точно така – отговори Мама. – Има хора по целия свят, които научават за Исус и кръщението. Много от тях са пионери“.

„Пионери?“

„Пионер е човек, който пръв прави нещо“ – обясни Мама.

Мери се замисли над това. „Както ти си била първият кръстен човек в твоето семейство ли?“

Мама кимна и се усмихна. Точно в този момент, Татко влезе в стаята и се намести на дивана.

„Татко, ти бил ли си пионер в твоето семейство?“

„Почти. Когато бях кръстен, разбрах, че баба Росимер вече е член на нашата Църква! Но тя не беше ходила на църква от години“.

„Наистина ли? Разкажи ми!“

„Започнах да ходя на църква. След това братята

ми започнаха да идват, после и баба Росимер също. Дори прабаба Марлус се присъедини!“

Мери си представи как Татко отива на църква сам, след което води повечето от близките си със себе си.

„Еха – възкликна Мери. – Обичам да слушам вашите истории. От тях ставам още по-нетърпелива да бъда кръстена“.

„Благодаря ти, че ни попита всички тези неща, Мери – каза Татко. – Може ли сега и ние да те попитаме нещо?“

Мери кимна. Какво ли щяха да я попитат?

„Защо искаш да бъдеш кръстена?“

Мери се замисли какво е научила от Писанията и как се чувства на църква. „Защото искам да следвам Исус и да бъда със семейството си завинаги“.

Мама и Татко се усмихнаха, а Мери силно прегърна родителите си. „Нямам търпение!“ ●

ИЛЮСТРАЦИИ ОТ ТАМИ ЛАЙЪН